

POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym

P. Piotr Kawecki

P. A. F.

po rozpoznaniu w dniu 12 sierpnia 2019 r. w Toruniu

na rozprawie sprawy

z wniosku D. L. (1)

z udziałem A. P.

o ustalenie kontaktów z małoletnią N. P.

postanawia

1. ustalić, że D. L. (1) może spotykać się z córką - małoletnią N. P., ur. (...) w T., córką A. P. poza jej domem i bez obecności matki w następujących terminach:

a) w każdy pierwszy i trzeci weekend miesiąca, od soboty od godz. 9.00 do godz. 19.00, a od dnia 01.01.2020r. – od soboty od godz. 9.00 do niedzieli do godz. 19.00,

b) w każdy drugi i czwarty piątek każdego miesiąca, od godz. 16.00 do godz. 19.00,

c) w okresie wakacyjnym strony zobowiązane będą ustalić wspólnie termin spotkania do dnia 31 maja każdego roku, jeśli zaś nie dojdą do porozumienia, kontakt ojca z córką będzie miał miejsce od dnia 1.08. od godz. 9.00 do dnia 15.08. do godz. 19.00,

d) w dniach 5 maja i 6 grudnia każdego roku od godz. 17:00 do godz. 19:00,

e) w latach parzystych, w święta i dni wolne od pracy, tj. od dnia 1 maja od godz. 9:00 do dnia 3 maja do godz. 19:00, dnia 15 sierpnia i 11 listopada od godz. 9:00 do godz. 19:00,

f) w latach nieparzystych, w święta i dni wolne od pracy, tj.

- w długi weekend Bożego Ciała od godz. 9:00 do niedzieli do godz. 19:00;
- w dniu 1 listopada od godz. 9:00 do godz. 19:00,
- w Sylwestra i Nowy Rok, tj. od dnia 31 grudnia od godz. 9:00 do 1 stycznia do godz. 19:00,

g) w lata parzyste w Święta Bożego Narodzenia od 24 grudnia od godz. 9:00 do 26 grudnia do godz. 19:00,

h) w lata nieparzyste w Święta Wielkiej Nocy – od niedzieli wielkanocnej od godz. 9:00 do poniedziałku wielkanocnego do godz. 19:00,

przy czym ojciec małoletniej będzie zabierał córkę z miejsca zamieszkania A. P. o godzinie wyznaczonej jako początek spotkania, a po zakończeniu spotkania odprowadzał córkę z powrotem,

2. zasądzić od uczestniczki postępowania A. P. na rzecz wnioskodawcy D. L. (1) kwotę 200 zł (dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt III Nsm 434/18

UZASADNIENIE

D. L. (2) w dniu 22 marca 2018 r. złożył w tut. Sądzie wniosek domagając się – po sprecyzowaniu stanowiska w piśmie procesowym z dnia 8.08.2019 r. (k. 358-359) – ustalenia jego kontaktów z małol. N. P. w następujący sposób:

- a) w każdy I i III weekend miesiąca w sobotę od godz. 9.00 do 19.00 a od 1.01.2020 r. od soboty od godz. 9.00 do niedzieli do godz. 19.00,
- b) w każdy II i IV piątek miesiąca od godz. 16.00 do 19.00,
- c) w okresie wakacyjnym po wcześniejszym ustaleniu terminu między stronami do 31 maja, jeśli zaś strony nie dojdą do porozumienia to w okresie od 1 sierpnia od godz. 9.00 do 15 sierpnia do godz. 9.00,
- d) w każdy dzień urodzin małoletniej, tj. 5 maja od godz. 17.00 do 19.00,
- e) w każde święto Mikołajki, tj. 6 grudnia od godz. 17.00 do 19.00,
- f) w latach parzystych w święta i dni wolne od pracy, tj. od 1 maja od godz. 9.00 do 3 maja do godz. 19.00 oraz dnia 15 sierpnia i 11 listopada od godz. 9.00 do 19.00,
- g) w latach nieparzystych w święta i dni wolne od pracy, tj. w długi weekend Bożego Ciała od godz. 9.00 do niedzieli do godz. 19.00, w święto 1 listopada od godz. 9.00 do 19.00, w Sylwestra i Nowy Rok od godz. 9.00 w dniu 31 grudnia do godziny 19.00 w dniu 1 stycznia,
- h) w latach parzystych w Święta Bożego Narodzenia od 24 grudnia od godz. 19.00 do 26 grudnia do godz. 19.00,
- i) w latach nieparzystych w Święta Wielkanocne od Niedzieli Wielkanocnej od godz. 9.00 do Poniedziałku Wielkanocnego do godz. 19.00,

przy czym wnioskodawca będzie każdorazowo przyjeżdżać po córkę do jej miejsca zamieszkania i odwozić ją do jej miejsca zamieszkania po zakończonym kontakcie.

W uzasadnieniu wskazano m.in., że od narodzin dziecka uczestniczka uniemożliwia wnioskodawcy jakikolwiek kontakt z córką. Co więcej, do czasu zainicjowania przez uczestniczkę postępowania w sprawie o alimenty D. L. (1) nie znał adresu zamieszkania uczestniczki i małoletniej córki. Wnioskodawca przeżył ciężką chorobę na skutek niegdysiejszego zachowania uczestniczki, jednak obecnie jego stan zdrowia jest na tyle stabilny, że może podjąć wszelkie działania dla budowania relacji z córką. Wnioskodawca wskazał, że z uwagi na postawę uczestniczki nie ma żadnego kontaktu z córką, co uniemożliwia mu zbudowanie więzi ojcowskiej i godzi w dobro dziecka. W ocenie wnioskodawcy biorąc pod uwagę motywację matki, która stara się aby jak najmniej widział on dziecko, a dziecko jego wcale – istnieje duże prawdopodobieństwo negatywnego nastawiania dziecka przeciwko wnioskodawcy.

W odpowiedzi na wniosek z dnia 18.06.2018 r. uczestniczka wyraziła zgodę na ustalenie spotkań wnioskodawcy z córką w każdą trzecią sobotę miesiąca od godz. 10.00 do godz. 12.00, poza miejscem zamieszkania córki, w obecności uczestniczki A. P., przy czym wnioskodawca będzie każdorazowo przyjeżdżał po córkę w godzinie kontaktu, a po jego zakończeniu odwoził córkę do miejsca zamieszkania. Zdaniem uczestniczki postępowania zaproponowana przez wnioskodawcę forma i zakres kontaktów nie są adekwatne do wieku małoletniej i nie uwzględniają jej dobra, zaś wnioskodawca nie ma wiedzy ani doświadczenia, by sprawować osobistą pieczę nad córką przez okres nawet kilku godzin bez jej wsparcia – jako osoby żyjącej z małoletnią, znającą potrzeby małoletniej i umiejącą je zaspokoić. Zdaniem

uczestniczki także stan zdrowia psychicznego wnioskodawcy może stanowić przeszkodę w sprawowaniu należytej pieczy nad dzieckiem podczas kontaktów.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia N. P., ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku nieformalnego D. L. (1) i A. P..

(dowód: odpis zupełny aktu urodzenia k. 9-10)

Rodzice małoletniej nigdy nie mieszkali razem. W styczniu 2017 r. uczestniczka przeprowadziła się z T. do T..

D. L. (1) mieszkał w R., jednak z uwagi na fakt, iż odległość utrudniała mu realizację kontaktów z córką, w lipcu 2019 r. przeprowadził się do T.. Mieszka w wynajmowanym mieszkaniu. Mieszkanie składa się z 3 pokoi i posiada oddzielny pokój przeznaczony dla małoletniej, który jest dostosowany do jej potrzeb.

Wnioskodawca znalazł w T. pracę i pracuje przez 4 dni w tygodniu. Regularnie płaci alimenty na rzecz córki.

D. L. (1) leczy się w Poradni Kardiologicznej z uwagi na problemy z sercem oraz nagłe skoki ciśnienia. Przyjmuje na stałe leki.

Po przebytej próbie samobójczej, od stycznia 2017 r. wnioskodawca pozostawał pod stałą opieką (...). Był leczony z rozpoznaniem depresji, korzystał z psychoterapii. Obecnie zakończył leczenie.

Po próbie samobójczej przez okres czterech miesięcy wnioskodawca nie kontaktował się z uczestniczką i dzieckiem gdyż wynikało to bezpośrednio z przeciwwskazań lekarza psychiatry i terapeuty. D. L. (1) od 4.05.2017r. pozostaje pod stałą opieką lekarza, który zaświadczył, że nie ma przeciwwskazań zdrowotnych do kontaktów ojca z córką. Następnie D. L. (1) na podstawie ustnego porozumienia z uczestniczką spotykał się z córką co dwa tygodnie na godzinę lub dwie w obecności matki dziecka poza jej miejscem zamieszkania. W pewnym jednak momencie A. P. zaczęła wnioskodawcy utrudniać a nawet uniemożliwiać kontakty z córką uzależniając je od treści postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia tych kontaktów.

Po wydaniu przez Sąd postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia kontakty ojca z córką odbywały się nieregularnie, bowiem matka dziecka często je odwoływała z powodu choroby dziecka. Tylko raz zdarzyło się aby uczestniczka wyraziła zgodę na odrobienie spotkania, które przepadło. Ponadto kontakty wnioskodawcy z córką odbywały się w niepełnym wymiarze godzin.

Wnioskodawca pracował w przedszkolu jako opiekun do dzieci w wieku żłobkowym i przedszkolnym. Był osobą miłą, opiekuńczą i bardzo cierpliwą w stosunku do dzieci. Łatwo nawiązywał z nimi kontakt. Wykazywał się dużą pomysłowością i zaangażowaniem w wymyślanie ciekawych zabaw z dziećmi. Dbął o ich bezpieczeństwo.

Uczestniczka zaproponowała wnioskodawcy, że nie będzie musiał płacić alimentów jeśli zrzeknie się małoletniej N. i pozwoli ją adoptować obecnemu partnerowi matki dziecka.

Obecnie uczestniczka wraz z małoletnią przeprowadziła się do swojego partnera do K..

D. L. (1) pozostawał pod opieką PZP, na wizyty zgłaszał się regularnie, przyjmował zalecane mu leki, zdaniem leczącego go psychiatry nie ma przeciwwskazań psychiatrycznych do kontaktów z dzieckiem. Wnioskodawca wziął ponadto udział w cyklu 10 indywidualnych, płatnych spotkań z psychologiem. Tematyka zajęć obejmowała zakres wiedzy warsztatów „Szkoly dla rodziców”. W trakcie konsultacji wnioskodawca nie przejawiał zachowań auto- i heteroagresywnych ani objawów psychotycznych.

Po rozstaniu wnioskodawcy z A. P. D. L. (1) pozostawał w związku partnerskim z A. R. (1). Partnerka ta rozstała się z wnioskodawcą, obecnie pozostaje z nim w konflikcie domagając się od wnioskodawcy zwrotu pożyczki.

(dowód: zapis korespondencji k. 11, 66-95, 105-138, 142-144, 157, 243-247, 249-266, 268-271, 273-277, 279-280, 282-284, 285-291, 284-299, 363-369

Dokumentacja fotograficzna – k. 102-104

zaświadczenie lekarskie k. 12, 36-37, 38, 39-40, 139, 292-293, 353

sprawozdanie kuratora k. 42-43

opinia pracownika k. 141

zeznania wnioskodawcy k. 147-148, 371v.-372

zeznania uczestniczki k. 148-149, 372-372v.

zeznania świadka I. L. k. 202v.-203v.

pismo (...) sp. z o.o. k. 345

faktura k. 354

umowa najmu k. 360-362

pismo A. R. (1) – k. 370

sprawozdanie z wywiadu środowiskowego k. 380)

W trakcie toczącego się postępowania rewelacje pomiędzy stronami postępowania nie uległy poprawie. Ich postawy usztywniały się, co przekładało się na jakość kontaktów, które były sporadyczne, nieregularne.

Matka dziecka nie udziela ojcu żadnych informacji o córce, wybiera miejsca spotkań, kontroluje ich czas i przebieg.

Uczestniczka obecnie nie dopuszcza możliwości kontaktu wnioskodawcy z córką bez jej obecności. Dopuszcza możliwość spotkań raz w miesiącu w miejscu zamieszkania dziecka, tj. w K.. Nie przyjmuje możliwości przesunięcia terminów.

A. P. chce samodzielnie decydować o sprawach dziecka z pominięciem ojca małoletniej.

Uczestniczka postępowania pospiesznie wprowadziła swojego partnera w życie córki i konsekwentnie forsuje go w roli rodzicielskiej wobec dziecka. Stosuje zabiegi separujące małoletnią od wnioskodawcy. Uczestniczka czuje się jedyną dysponentką egzystencji dziecka i nie dopuszcza ojca do jakiegokolwiek decyzyjności w jego sprawach. Matka eliminuje ojca z życia małoletniej, a kontakt, który realizuje, traktuje jako silną uciążliwość i dolegliwość dla niej. Uczestniczka ujawnia brak świadomości ważności bliskiej relacji ojca biologicznego z córką w procesie budowania przez małoletnią tożsamości rodzinnej i obrazu własnej osoby. W obecnej sytuacji istnieje duże ryzyko całkowitego wyeliminowania przez uczestniczkę ojca z życia małoletniej. Nie gwarantuje ona dostatecznej przestrzeni ojcu dziecka by mógł rozwijać swoją relację z małoletnią.

D. L. (1) czuje się blisko związany z małoletnią i konsekwentnie dąży do zwiększania swojego udziału w życiu dziecka. Umie się nim zająć i zaspokoić jego doraźne potrzeby. Jest wrażliwy na samopoczucie córki, ujawnia dobrą motywację do rozsądnego, nienachalnego, lecz uważnego zaspokajania jej potrzeb. Trening opiekuńczy ojca jest ograniczony, ale wystarczający do pełnienia roli drugoplanowego rodzica. Rzadki i nadmiernie ograniczony dostęp ojca do dziecka w przesadnie kontrolowanych warunkach nie sprzyja treningowi jego umiejętności opiekuńczych oraz wzmacnianiu

relacji córki z ojcem. Wnioskodawca posiada potencjał by wspierać proces opiekuńczy nad córką. Wnioskodawca cierpi na zaburzenia adaptacyjne depresyjne uwarunkowane sytuacyjnie, jego aktualny stan psychiczny nie stanowi przeciwwskazań do kontaktów z dzieckiem.

Małoletnia jest emocjonalnie związana z obojgiem rodziców, lecz więź z matką jest zdecydowanie silniejsza, z racji nieprzerwanie sprawowanej nad nią opieki. Jej związek emocjonalny z tatą jest znacząco słabszy, jednakże ich relacja winna być pogłębiona, poprzez zwiększenie zakresu i form kontaktu oraz odpowiedzialności ojca za stymulację rozwoju poznawczego i społeczno-emocjonalnego dziecka.

Kontakty małoletniej z ojcem powinny odbywać się co najmniej raz w miesiącu, w sobotę od 10.00 do 19.00 poza domem matki i bez jej obecności. Po 4-5 pozytywnie przebiegających spotkaniach, ich kontakt powinien być poszerzony o nocowanie raz w miesiącu – z soboty na niedzielę, a także o pobyt z tatą w jeden tydzień wakacji, jeden tydzień sierpnia i lipca oraz naprzemiennie w święta.

Matka powinna zostać zobowiązana do efektywnego przygotowania córki na kontakt z ojcem. W związku z wymaganiami matki odnośnie warunków odbywania spotkań powinna ona zaproponować miejsca, w jakich kontakty w początkowym etapie mogłyby być realizowane.

Strony powinny powstrzymać się od jakichkolwiek krytycznych uwag o drugim rodzicu w obecności dziecka i dążyć do podejmowania współpracy rodzicielskiej.

(dowód: opinia OZSS k. 316-329)

Sąd zważył, co następuje

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań świadka I. L. i stron postępowania, które uznano za wiarygodne gdyż były spójne, logiczne i dotyczyły faktów znanych tym osobom bezpośrednio, a ponadto znalazły potwierdzenie w stosownych dokumentach zgromadzonych w sprawie.

Za wiarygodną uznano również opinię biegłych z dnia 8 maja 2019 r., albowiem została sporządzona w sposób fachowy, rzetelny, zgodnie ze wskazaniami wiedzy naukowej i nie zawierała sprzeczności. Ustalenia i wnioski opinii odpowiadają wszystkim okolicznościom i zdarzeniom istotnym w przedmiotowej sprawie – w tym dotyczącym stanu zdrowia, także psychicznego wnioskodawcy D. L. (1). Biegli dysponowali dokumentacją lekarską wnioskodawcy zgromadzoną w aktach sprawy, mieli także wiedzę o próbach samobójczych wnioskodawcy, informację w tym zakresie i swe liczne zastrzeżenia co do stanu zdrowia i braku uważności na potrzeby dziecka przekazała biegłym także uczestniczka postępowania. W ocenie Sądu opinia Opiniodawczego Zespołu Sądowych Specjalistów jest opinią pełną, w pełni odpowiadającą na postawioną tezę dowodową; biegli w sposób rzetelny i dogłębny przeanalizowali relacje pomiędzy samymi stronami, a także między nimi a ich córką, zastrzeżenia uczestniczki do tej opinii sprowadzały się do polemiki z jej ustaleniami i prawidłowo wywiedzionymi jej wnioskami.

Stosownie do treści z art. 230 kpc w związku z art. 13 § 2 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne przytoczone w pismach procesowych, w części w jakiej nie zostały zakwestionowane przez stronę przeciwną, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd nie dał wiary dokumentowi prywatnemu – pismu A. R. (1) – w zakresie opisywanych przez tę kobietę zachowań wnioskodawcy w trakcie trwania ich związku i rzekomych gróźb wnioskodawcy, iż z powodu rozstania z nią wyrządził sobie krzywdę. W ocenie Sądu dokument ten powstał w sposób jawnie czytelny na potrzeby niniejszego postępowania, a jego celem było dokuczenie byłemu partnerowi, z którym A. R. (2) jest w konflikcie, poprzez przytoczenie dyskredytujących jego osobę okoliczności dotyczących sfery jego zdrowia psychicznego i możliwości sprawowania odpowiedzialnej opieki nad dzieckiem. Nawet jednak jeśli po rozstaniu z tą partnerką D. L. (1) miał informować o

chęci wyrządzenia sobie krzywdy, to była to okoliczność wskazywana przez uczestniczkę postępowania podczas badań w OZSS i biegli mieli informację o tym w dacie badania stron i opiniowania.

Stosownie do treści art. 113 § 1 kro niezależnie od władzy rodzicielskiej rodzice oraz ich dziecko mają prawo i obowiązek utrzymywania ze sobą kontaktów, a zgodnie z art. 113 § 2 kro kontakty z dzieckiem obejmują w szczególności przebywanie z dzieckiem (odwiedziny, spotkania, zabieranie dziecka poza miejsce jego stałego pobytu) i bezpośrednie porozumiewanie się, utrzymywanie korespondencji, korzystanie z innych środków porozumiewania się na odległość, w tym ze środków komunikacji elektronicznej.

Na mocy art. 113¹ § 1 kro jeżeli dziecko przebywa stale u jednego rodziców, sposób utrzymywania kontaktów z dzieckiem przez drugiego z nich rodzice określają wspólnie, kierując się dobrem dziecka i biorą pod uwagę jego rozsądne życzenia, a w braku porozumienia rozstrzyga sąd opiekuńczy.

Należy podkreślić, iż nadrzędną przesłanką w postępowaniu w sprawach o kontakty jest dobro małoletniego dziecka.

Pierwzoplanową wartością każdego rozstrzygnięcia o kontaktach z dzieckiem jest bowiem jego – a nie rodziców czy innych osób – dobro. Akcentowanie w sprawie interesów własnych i własnego prawa nie buduje właściwych relacji z dzieckiem, nie sprzyja także budowaniu poczucia zaufania w relacjach między samymi rodzicami. Problem sprowadza się do uświadomienia rodzicom, że jak najpełniejsza realizacja prawa do kontaktów z dzieckiem ma służyć nie rodzicom, a dziecku. (por.: Komentarz do spraw rodzinnych, pod red. Jacka Ignaczewskiego, LexisNexis, wyd. 1 z 2012r., str. 112).

Materiał procesowy zgromadzony w niniejszej sprawie wskazuje, że ustalenie przez sąd zakresu spotkań wnioskodawcy z małoletnią w myśl zmodyfikowanego przez D. L. (1) wniosku jest zgodne z dobrem dziecka.

Matka dziecka w toku niniejszej sprawy nie negocjowała potrzeby ustalenia kontaktów ojca z małoletnią, nie wyrażała jednak zgody na spotkania bez jej obecności a nadto nie częściej niż raz w miesiącu przez 2 godziny.

Uczestniczka podnosiła, że małoletnia nie zna ojca a dodatkowo poddawała w wątpliwość stan psychiczny wnioskodawcy.

Ustalając wymiar kontaktów wnioskodawcy z małoletnią Sąd miał przede wszystkim na uwadze opinię sporządzoną przez biegłych z OZSS w T., w której to biegli wskazali, że tak naprawdę korzystnym dla dobra dziecka będzie rozszerzenie kontaktów z ojcem.

Bez wątpliwości strony pozostają w silnym konflikcie i nie są w stanie wypracować jakiegokolwiek porozumienia w zakresie kontaktów z dzieckiem. Uczestniczka wręcz stara się zupełnie odciąć wnioskodawcę od córki tak by zminimalizować jego udział w życiu małoletniej. Zdaniem Sądu uczestniczka nie rozumie jednak, że separacja małoletniej od ojca nie służy wcale jej dobru.

W ocenie Sądu wnioskodawca ma warunki zarówno osobiste jak i bytowe by opiekować się córką. Nie bez znaczenia pozostawał fakt, że w toku postępowania czynił on starania by podnieść swoje kompetencje wychowawcze i potencjał rodzicielski i móc realizować kontakty z córką, m.in. odbył indywidualne warsztaty psychologiczne obejmujące tematykę „szkoły dla rodziców”. Dla możliwości realizacji częstszych kontaktów z małoletnią wnioskodawca przeprowadził się nawet z R. do T..

Sąd wziął pod uwagę, że wnioskodawca obecnie zakończył leczenie psychiatryczne, a jego stan psychiczny w chwili obecnej nie stanowi przeciwwskazań do kontaktów z córką.

Mając powyższe na uwadze Sąd nie znalazł podstaw by ograniczyć kontakty wnioskodawcy z córką do wymiaru wskazanego przez uczestniczkę postępowania i na podstawie art. 113 § 1 i 2 oraz art. 113¹ § 1 kro orzekł jak w punkcie I sentencji.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto na mocy art. 520§2 kpc, zasądzając od uczestniczki postępowania A. P. na rzecz wnioskodawcy D. L. (1) kwotę 200 zł tytułem zwrotu (1/2 – w myśl oświadczenia pełnomocnika wnioskodawcy) tych kosztów.